

- 7 ΦΕΒ. 2007

Lasciate Ogni Speranza...

του Νικ. Α.Γ. Λιναρδάτου

Η έρμηνεία που εδόθηκε από την κυβερνητική συμπολίτευση για την πρόταση μομφής (sic), την οποίαν υπέβαλε ο άρχηγός της αξιωματικής αντιπολιτεύσεως κ. Γιώργος Α. Παπανδρέου, και την πρόκληση για άμεση προκήρυξη εκλογών είναι ότι κατέφυγε σ' αυτήν την ενέργεια για έσωκομματικούς λόγους έπιλέξας σκληρή μετωπική σύγκρουση με την Κυβέρνηση.

Η δική μου συλλογιστική με οδηγεί σε μία άλλη έρμηνεία της κινήσεως αυτής. Ο κ. Παπανδρέου, λέω εγώ, έζητησε την άμεση διεξαγωγή εκλογών σε συνδυασμό με πρόταση δυσπιστίας άκριτως για να άποτρέψει, να άπομακρύνει, να δυσκολέψει όσο γίνεται περισσότερο την πρόωγη διεξαγωγή τους. Οι έγκέφαλοι του ΠΑΣΟΚ θά έσκέφθηκαν ότι μπροστά σε μία έκτός έλέγχου πλέον αντίδραση στην τροποποίηση του άρθρου 16 του Συντάγματος και την μεταρρύθμιση του τρόπου λειτουργίας των πανεπιστημίων ή Κυβέρνηση θά μπορούσε να καταλήξει σε προκήρυξη εκλογών, γιατί δέν μπορεί, χωρίς τραυματισμό του κύρους της, να έγκαταλείψει την εκπαιδευτική της μεταρρύθμιση. Εκλογές όμως τώρα θά ήταν καταστροφή για τό ΠΑΣΟΚ και ως συνέπεια άρχή της πτώσεως Παπανδρέου. Γι' αυτό τις τρέμουν όπως ο διάολος τό λιβάδι. Με την άπόρριψη της προτάσεως του ΠΑΣΟΚ γίνεται δύσκολη ή μέσα στους προσεχείς μήνες προκήρυξη εκλογών, γιατί έτσι ή Κυβέρνηση θά φανεί άσυνεπής με τον έαυτό της και άσυνάρτητη.

Σκέφτομαι: Η Κυβέρνηση θρίσκειται μπροστά σε μία πρωτοφανούς έντάσεως και πείσματος αντίδραση των ιδεολογικομαρξιστικά και για λόγους προσωπικών ή συντεχνιακών συμφερόντων συνασπισμένων δυνάμεων κατά της εκπαιδευτικής έν γένει μεταρρυθμίσεως. Πρωτοστατούν κλάδοι διεθνών άντικαπιταλιστικών, δηλαδή κατά του άστικού καθεστώτος, οργανώσεων (European Social Forum, Genoa Initiative 2001), ο άλλόφρων Συνασπισμός, τό άπολιθωμένο ΚΚΕ και μία μεγάλη τσόντα του ΠΑΣΟΚ. Μοιάζει άπό την τροπή που πήραν τά πράγματα να ώφελείται ή Κυβέρνηση. Γράφει ο κ. Γιάννης Βούλγαρης, του Παντείου Πανεπιστημίου: «Η εκπαιδευση έξελίσσεται σε προνομιακό θέμα στο όποιο ή Ν.Δ. θά οίκοδομήσει τον νέο λόγο και τή νέα φυσιογνωμία της. Δέν τό είχε σχεδιάσει. Της ήρθε στο πιάτο. Η καλύτερα, της τό προσέφεραν στο πιάτο [...] Η άρτηριοσκληρώση των μέν γίνεται εύσημο έκσυγχρονισμού και μεταρρυθμιστικής διάθεσης της κυβερνήσεως» (Βιβλιοδρόμιο, «Τά Νέα» 27-28 Ιανουαρίου 2007).

Δεύτερη σκέψη: Τό σύνολο σχεδόν των πολιτών (99%) άπορρίπτει την πρακτική των καταστροφών ως μορφή διαμαρτυρίας. Επίσης συντριπτικά είναι τά ποσοστά αυτών που άποδοκιμάζουν τή διακοπή της κυκλοφορίας ένθνικών δρόμων λόγω καταλήψεων (79%) και τις καταλήψεις σχολείων και πανεπιστημίων (72%) (έρευνα της VPRC, «Η Καθημερινή» 28 Ιανουαρίου 2007). Τό πολύ μεγάλο ποσοστό ύποδεικνύει άρνητική στάση και πολλών Πασόκων. Λόγω άβέβαιης και άσαφούς στάσεως της Πασοκικής ήγεσίας έν προκειμένω συναγεται διαρροή ψηφοφόρων.

Τρίτον: Για τό άρθρο 16 έκτός άπό τις στελεχικές διαφωνίες, ύπάρχει και πολύ μεγάλο άριστερόστροφο τμήμα της έκλογικής βάσεως του ΠΑΣΟΚ που είναι πεισιμόνας αντίθετο στην έλευθερία ιδρύσεως μη κρατικών πανεπιστημίων. Λόγω άπογοητεύσεως άπό τή στάση του άρχηγού πιθανότατα να παρουσιασθεί και έδώ διαρροή προς τά άριστερά.

Αυτά είναι καινούργια στοιχεία στη διαμόρφωση της κοινής γνώμης. Έξακολουθεί βέβαια να ισχύει ή διαπίστωση ότι τό έκλογικό σώμα δέν έχει παραγράψει αυτά που λέω προπατορικά άμαρτήματα του ΠΑΣΟΚ άπό τό 1981 (ο έκφραυλισμός της έλληνικής κοινωνίας, ή καταβάρθρωση της οικονομίας της χώρας, ο βιασμός της έλληνικής γλώσσας), οι συνέπειες των οποίων είναι άκόμα έμφανεis και άντιληπτες άπό τον κοσμάκη.

Αυτές οι έκτιμήσεις, που άποτυπώνονται και στις ένδείξεις των δημοσκοπήσεων, προδικάζουν με σχεδόν άπόλυτη βεβαιότητα την έκβαση των βουλευτικών εκλογών, άν διεξήγοντο τώρα. Ο φόβος λοιπόν μιας τέτοιας εξέλιξεως οδήγησε τον κ. Παπανδρέου στην άπονενομημένη ενέργεια της προτάσεως δυσπιστίας (άπονενομημένη γιατί ξερει και ξερουν ότι στις κοινοβουλευτικές άναμετρήσεις με τον κ. Κώστα Καραμανλή ύστερεί, πράγμα που έπιβεβαιώθηκε και την Κυριακή) και της προκλήσεως για άμεσες εκλογές. Είναι ένδεικτικό της προχειρότητας και του πανικού, ύπό την κυριαρχία των οποίων έλήφθη και συνετάγη ή πρότασή του, τό ότι ο κ. Παπανδρέου την παρουσίασε στη Βουλή ως πρόταση μομφής, έννοια που δέν ύπάρχει ούτε στο Σύνταγμα ούτε στον κανονισμό της Βουλής. Υπάρχει μόνο ο όρος πρόταση δυσπιστίας (άρθρα 84 και 142 αντίστοιχως).

Τι θά κερδίσει τό ΠΑΣΟΚ και ο κ. Παπανδρέου άπό την άποφυγή πρόωρων εκλογών; Είναι φυσικό να ρωτήσει κανείς. Μά τό όμολόγησε ο ίδιος ο κ. Παπανδρέου με την άποχώρηση του ΠΑΣΟΚ άπό τή διαδικασία άναθεωρήσεως του Συντάγματος. Έλπίζει πως θά λησμονηθεί ένας άπό τους λόγους που προκαλούν διαρροή στην πελατεία του και κονταρομαχίες στα όργανα. Ύστερα θά προσπαθήσει με την όλομέτωπη και διχαστική αντιπολίτευσή του να ματαιώσει τις κυβερνητικές μεταρρυθμίσεις, για να μπορέσει έτσι να παρουσιάζει την Κυβέρνηση ως άνίκανη και να την φθείρει. Έλπίζει ακόμα πως θά γίνει πιο άμυδρή ή άνάμνηση των προπατορικών άμαρτημάτων.

Παρακαλώ να μου επιτρέψετε ως κατάληξη να παρουσιάσω ίμπρεσιονιστικά την εισαγωγική όμιλία του κ. Παπανδρέου στη συνεδρίαση της Βουλής την περασμένη Παρασκευή. Την έδιάβασα ολοκληρη με την ήσυχία μου άπό τά πρακτικά της Βουλής άφου την είχα άκούσει και ζωντανή. Άπόλαυση. Κάτι μεταξύ Κουλουμβάκη και Δάντη Άλγκιέρι. Τό ύφος ήταν κουλουμβάκειο και ή μαυρίλα της εικόνας της σημερινής Έλλάδος βγαλμένη άπό τον όγδοο και τον ένατο κύκλο της Κολάσεως. Lasciate ogni speranza voi ch' entrate (άφήστετε κάθε έλπίδα έσεις που εισέρχεσθε, Inferno, Canto III).

Παρ' όλα αυτά στην Κόλαση, που περιέγραψε ο κ. Παπανδρέου, εισήλθαν και εισέρχονται τά τελευταία χρόνια, και έχουν κατά τό μάλλον ή ήττον βολευτεί, για να καθόμαστε έμεις, κανένα έκατομμύριο άλλοδαποι. Φαίνεται δέν ήξεραν Ιταλικά.